

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 10 0 K 002801 19 Kž 2
Sarajevo, 12.02.2021. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću sastavljenom od sudija Nidžare Zlotrg kao predsjednice vijeća, Ismete Mujanović i Hurije Muratović kao članica vijeća, uz sudjelovanje Senke Herić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog P.V. zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama Kantonalnog tužitelja u L. i branitelja optuženog P.V., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Livnu broj 10 0 K 002801 19 K 2 od 04.09.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 12.02.2021. godine, donio je sljedeće

R J E Š E N J E

Djelimičnim uvažavanjem žalbi Kantonalnog tužitelja iz L. i branitelja optuženog P.V., ukida se presuda Kantonalnog suda u Livnu broj 10 0 K 002801 19 K 2 od 04.09.2019. godine i u ovom predmetu određuje održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Livnu broj 10 0 K 002801 19 K 2 od 04.09.2019. godine optuženi P.V. je oglašen krivim zbog krivičnog djela Laka tjelesna ozljeda iz člana 173. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), pa mu je sud primjenom članova 49. i 62. KZ FBiH izrekao uvjetnu osudu, kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 (jednog) mjeseca i istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 (jedne) godine ne počini drugo krivično djelo. U izrečenu kaznu optuženom je uračunato i vrijeme provedeno u pritvoru od 24.01.2015. do 11.02.2015. godine. Istom presudom, oštećeni I.Đ. je sa imovinsko-pravnim zahtjevom upućen na građansku parnicu, a odlučeno je da će sud o troškovima postupka odlučiti posebnim rješenjem.

Protiv navedene presude žalbu su izjavili kantonalni tužitelj iz L. (kantonalni tužitelj) i branitelj optuženog P.V., advokat P.B. iz L.

Žalbom kantonalnog tužitelja prvostepena presuda se pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i nakon što se utvrdi stvarno činjenično stanje optuženom P.V. za krivično djelo Laka tjelesna ozljeda iz člana 173. stav 1. KZ FBiH umjesto izrečene uvjetne kazne zatvora izrekne bezuslovna kazna zatvora ili da se isti oglasi krivim za krivično djelo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH, koje mu je optužnicom i stavljeno na teret i za to djelo mu se izrekne adekvatna krivičnopravna sankcija.

Žalbom branitelja optuženog navedena presuda se pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se žalba uvaži i pobijana presuda preinači na način da se optuženi na osnovu člana 299. tačka b) ZKP FBiH oslobodi od optužbe.

Federalna tužiteljica je podneskom broj T10 0 KTŽ 0006266 19 4 od 20.11.2019. godine predložila da se žalbe kantonalnog tužitelja i branitelja optuženog P.V. uvaže, ukine presuda Kantonalnog suda u Livnu broj 10 0 K 002801 19 K 2 od 04.09.2019. godine i odredi održavanje pretresa pred drugostepenim sudom.

Kako kantonalni tužitelj ni branitelj optuženog u žalbama nisu tražili da budu obavješteni o sjednici vijeća ovog suda, ovaj sud je, na sjednici održanoj shodno odredbi člana 319. stav 8. ZKP FBiH, ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. ZKP FBiH, da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, kantonalni tužitelj u žalbi navodi da je izreka presude nerazumljiva i protivrječna sama sebi. Prema navodima u žalbi, izreka presude je nerazumljiva i protivrječna sama sebi zato što prvostepeni sud u izreci presude navodi „u namjeri da drugom nanese laku tjelesnu ozljedu, oštećenom sjeo na stomak, jer se nalazio na leđima pa mu je u predjelu stomaka s preklopnim nožem dužine 10 cm, od čega je dužina oštrice 7 cm, sredstvom pogodnim za lišenje života zadao tri posjekotine – rezne rane u području trbušne stijenke lijeve strane trbuha, lijeve nadlaktice i lijevog kažiprsta, posljedicom čega je isti zadobio lake tjelesne povrede“ iz čega, po žalbenim navodima kantonalnog tužitelja, proizilazi umišljaj optuženog da oštećenog liši života, pa je sa dubljim reznim ranama optuženi mogao oštećenog lišiti života, a ne samo sa ubodnim ranama.

Ovi žalbeni navodi kantonalnog tužitelja, po ocjeni ovog suda, ne dovode u pitanje zakonitost pobijane presude. Iz izreke pobijane presude i činjeničnog opisa krivičnog djela za koje je optuženi tom presudom oglašen krivim proizilazi da je sasvim jasno opisano da je optuženi oštećenom nanio laku tjelesnu povredu i da je umišljaj optuženog bio usmjeren na nanošenje lakih tjelesnih povreda a ne na lišenje života, pa izreka pobijane presude nije nerazumljiva niti je protivrječna sama sebi, kako se navodi u žalbi

kantonalnog tužitelja. To što kantonalni tužitelj smatra da je umišljaj optuženog bio da oštećenog liši života i da je sa dubljim reznim ranama oštećeni mogao biti lišen života, a ne samo sa ubodnim ranama, ne može biti osnov za zaključak da je izreka presude nerazumljiva i protivrječna sama sebi, pa nije učinjena bitna povreda odredba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, na koju se ukazuje žalbom kantonalnog tužitelja.

Iz istih naprijed navedenih razloga nisu osnovani ni, po svojoj sadržini, identični žalbeni navodi branitelja optuženog kojima ukazuje na nerazumljivost i protivrječnost izreke pobijane presude i, s tim u vezi, na učinjenu bitnu povredu odredba krivičnog postupka.

Međutim, osnovano se žalbom kantonalnog tužitelja prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH tvrdnjom da presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama. U žalbi se ukazuje na sadržinu iskaza svjedoka A.H. i D.S., koji su se izjasnili da nisu odvlačili optuženog od oštećenog nego da je sam optuženi otišao, što je u suprotnosti sa drugim dokazima, pa je sud u pobijanoj presudi bio dužan, shodno odredbi člana 305. stav 7. ZKP FBiH obrazložiti iz kojih razloga uzima određene činjenice kao dokazane ili nedokazane i navesti iz kojih razloga nije poklonio vjeru svjedocima Š.H. i M.B., a poklonio je vjeru iskazima svjedoka A.H. i D.S.

Naime, odredbom člana 305. stav 7. ZKP FBiH propisano je da će u obrazloženju svoje presude sud, između ostalog, dati ocjenu vjerodostojnosti protivrječnih dokaza. Iz obrazloženja prvostepene presude proizilazi da je u pogledu protivrječnosti, koje se evidentne u iskazima svjedoka na koje se ukazuje žalbom kantonalnog tužitelja, prvostepeni sud propustio dati ocjenu vjerodostojnosti tih protivrječnosti u njihovim iskazima ili se određeno izjasniti o značaju okolnosti u vezi kojih su njihovi iskazi protivrječni i uticaju tih protivrječnosti na vjerodostojnost njihovih iskaza u pogledu odlučnih činjenica. Stoga se osnovano žalbom kantonalnog tužitelja tvrdi da pobijana presuda nema razloge o odlučnim činjenicama i da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Kantonalni tužitelj u žalbi navodi da je prvostepeni sud u ponovnom postupku, kada je odbio prijedlog tužitelja da se u svojstvu svjedoka ispituju ovlaštene službene osobe PP G., policajci M.D., P.L. i M.C. na okolnosti sačinjavanja službene zabilješke od 24.01.2015. godine i kako bi objasnili radnje koje su preduzeli prilikom predaje preklopnog noža od strane optuženog, kojim su nanesene tjelesne ozljede oštećenom, bio dužan obrazložiti iz kojih razloga je prijedlog tužitelja odbijen. Ovim žalbenim navodima kantonalnog tužitelja se ukazuje da pobijana presuda nema razloge o odlučnim činjenicama.

Provjeravajući osnovanost iznesenih žalbenih navoda, ovaj sud je na osnovu uvida u obrazloženje pobijane presude utvrdio da ona ne sadrži nikakve razloge o odbijanju prijedloga tužitelja za izvođenje nekog dokaza. Uvidom u spise predmeta i zapisnik sa glavne rasprave od 02.09.2019. godine, ovaj sud je utvrdio da je na tom glavnom pretresu, nakon što je tužitelj predložio da se na nastavku glavne rasprave pozovu i ispituju svjedoci na konkretno određene okolnosti (koje se navode u žalbi) prvostepeni sud je donio rješenje (strana 3. prepisa zapisnika sa glavne rasprave) kojim se odbija

prijedlog tužitelja za izvođenje dokaza saslušanjem navedenih svjedoka, kao nepotreban. Na tom zapisniku nisu navedeni nikakvi razlozi na kojima se temelji stav suda da je provođenje predloženih dokaza nepotrebno iako se, u smislu člana 254. stav 4. ZKP FBiH, odluke vijeća koje se uvijek objavljuju s kratkim obrazloženjem razmotrenih činjenica unose u zapisnik o glavnom pretresu. Obzirom da prvostepeni sud nije dao nikakvo obrazloženje o tome zašto je odbijen prijedlog tužitelja da se izvedu ranije navedeni dokazi, iako je odredbom člana 305. stav 7. ZKP FBiH propisano da će sud u obrazloženju svoje odluke, pored ostalog, dati razloge iz kojih nije uvažio pojedine prijedloge stranaka, osnovano se žalbom kantonalnog tužitelja tvrdi da pobijana presuda nema razloge o odlučnim činjenicama, pa je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Žalbom branitelja optuženog P.V. prvostepena presuda se pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka a) ZKP FBiH, navodeći da je u ponovljenom postupku pred prvostepenim sudom došlo do izmjene u sastavu vijeća tako što je, zbog smrti sudije koji je u ranijem postupku učestvovao kao član vijeća, u ponovljenom postupku na raspravi na kojoj su pročitani ranije izvedeni dokazi sudjelovao drugi sudija kao član vijeća. Prema stavu branitelja, zbog izmjene u sastavu vijeća prvostepeni sud je morao po službenoj dužnosti ponovno i neposredno izvesti sve dokaze pred novim, sada izmijenjenim vijećem. Branitelj smatra da se sudija, novi član vijeća, nije neposredno uvjerio u izvedene dokaze pa isti nije dobio odnosno spoznao sliku događaja neposredno čime prilikom glasanja optuženom nije osiguran nezavisan i na zakonu ustanovljen sud, budući da sudi sudija pred kojim neposredno nisu izvedeni dokazi a zakonodavac je postavio zahtjev o dosljednom ostvarivanju načela neposrednosti prilikom izvođenja dokaza.

U vezi sa ovim žalbenim navodima branitelja optuženog potrebno je istaći da nijednom odredbom ZKP FBiH nije propisano da se svi dokazi na kojima se zasniva odluka suda moraju neposredno izvesti pred sudskim vijećem u istom sastavu i da se samo u toj situaciji dosljedno ostvaruje načelo neposrednosti prilikom izvođenja dokaza, kako se tvrdi u žalbi branitelja optuženog, bez ukazivanja na neku zakonsku odredbu u tom smislu.

Nadalje, iz stanja spisa proizilazi da u konkretnom predmetu, nakon što je ukinuta ranije donesena presuda od strane prvostepenog suda, u ponovljenom postupku su na raspravi održanoj dana 02.09.2019. godine pred prvostepenim sudom, shodno odredbi člana 331a. stav 4. ZKP FBiH prihvaćeni dokazi provedeni u ranijem postupku. Odredbom člana 331a. stav 4. ZKP FBiH, je pored ostalog, propisano da iskazi saslušanih svjedoka i vještaka i pisani nalaz i mišljenje bit će prihvaćeni kao dokazi i mogu biti pročitani ili reproducirani ukoliko su ti svjedoci i vještaci prilikom svjedočenja bili unakrsno ispitani od suprotne stranke ili branioca ili nisu bili unakrsno ispitani od suprotne stranke ili branioca iako im je to bilo omogućeno, kao i u slučaju ako je to ovim zakonom drugačije određeno, te ukoliko se radi o dokazima iz člana 276. stav 2. tačka e) ovog zakona. Dakle, iz navedene zakonske odredbe ne proizilazi da su se u konkretnoj situaciji u ponovnom postupku ranije izvedeni dokazi morali ponovo izvoditi i pored toga što je došlo do izmjene u sastavu sudskog vijeća jer ni ova zakonska odredba, a niti neka druga odredba ZKP-a ne propisuje da se u datoj situaciji na glavnoj raspravi moraju neposredno ponovo izvoditi ranije izvedeni dokazi. Žalbom

branitelja se ne dovodi u pitanje da su svjedoci i vještaci čiji su iskazi prihvaćeni u ponovljenom postupku bili unakrsno ispitani od suprotne stranke ili branioca ili da nisu bili unakrsno ispitani od suprotne stranke ili branioca iako im je to bilo omogućeno. Imajući to u vidu kao i da žalba branitelja optuženog ne sadrži nikakvo dodatno obrazloženje zbog čega je sud u ponovljenom postupku morao, nakon što je zbog smrti jednog sudije došlo do promjene člana sudskog vijeća, ponovno neposredno izvoditi sve ranije izvedene dokaze, ovaj sud nalazi da se iznesena tvrdnja branitelja optuženog u tom smislu ne može prihvatiti osnovanom. Stoga ovaj sud nalazi da se neosnovano u žalbi ističe da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka a) ZKP FBiH.

Također, ovaj sud nalazi da se ne može prihvatiti osnovanim tvrdnjama branitelja optuženog da izostanak sudije člana vijeća sa rasprave prilikom neposredno izvođenih dokaza može imati uticaj na njegovu nepristrasnost budući da se nije neposredno, izvorno uvjerio u izvedene dokaze i da zbog toga nije dosljedno ostvareno načelo neposrednosti prilikom izvođenja dokaza, jer ove tvrdnje nisu ničim argumentovane i paušalnog su karaktera.

Neosnovano se žalbom branitelja tvrdi da je optuženom povrijeđeno pravo na odbranu, odnosno da je prvostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH koja bi se ogledala u tome što, kako se navodi u žalbi, optuženom nije osigurano pravo na odbranu u smislu povrede člana 17. ZKP FBiH. Obrazlažući ovu tvrdnju, branitelj optuženog u žalbi navodi da kantonalno tužiteljstvo a niti sud nisu konkretno, precizno, jasno i nedvosmisleno obavijestili optuženog o optužnici protiv njega, da se postupak može pokrenuti i provesti samo po zahtjevu nadležnog tužitelja dok, u konkretnom slučaju, sud mijenja optužnicu i praktički preuzima mjesto tužiteljstva.

Prije svega, proizvoljna je i ničim potkrijepljena tvrdnja branitelja da ni sud niti tužiteljstvo nisu precizno, jasno i nedvosmisleno obavijestili optuženog o optužnici protiv njega. Suprotno iznesenoj tvrdnji, iz stanja spisa slijedi da je optuženi detaljno upoznat sa optužnicom i njenom sadržinom, o čemu se optuženi izjašnjavao, pored ostalog, kako na zapisniku o izjašnjavanju o krivnji optuženog od 02.03.2016. godine, tako i na zapisniku sa glavnog pretresa održanog 10.05.2016. godine, kada je optuženi, nakon što je optužnica pročitana, izričito izjavio da je razumio optužnicu, odnosno da je razumio šta mu se stavlja na teret. Nadalje, iz stanja spisa slijedi da je optužnica podnesena upravo od strane nadležnog tužiteljstva, kako je to propisano članom 17. ZKP FBiH, a to što je sud nakon provedenog glavnog pretresa i izvedenih dokaza izmijenio činjenični opis djela za koje je optužen u optužnici, ne daje osnova za zaključak da sud praktički preuzima mjesto tužitelja, kako se neosnovano tvrdi u žalbi. Prema tome, ovaj sud nalazi da se žalbom branitelja optuženog prvostepena presuda neosnovano pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH.

Neosnovano se u žalbi branitelja optuženog tvrdi da je prvostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka j) ZKP FBiH time što je prekoračio optužbu i što je proizvoljno primijenio član 295. stav 2. ZKP FBiH u pogledu pravne ocjene djela kada se upušta u mijenjanje optužnice u smislu da je

optuženi optužen za djelo da je „drugog pokušao usmrtiti“ a sud mijenja optužnicu da je optuženi počinio krivično djelo lake tjelesne ozljede. Kako se dalje navodi u žalbi, sud nije mogao bez izmjene optužnice predmetnom djelu opisanom u optužnici u izreci presude dati drugačiju pravnu oznaku. Predmetna optužnica je potvrđena od strane nadležnog suda, a sud prilikom donošenja pobijane presude usvaja činjenični opis iz kojeg proizilazi da se radi o djelu koje tužiteljstvo kvalifikuje kao pokušaj ubistva, a koje djelo kao takvo nije dokazano, pa je, prema mišljenju odbrane, sud morao na ovakav činjenični opis donijeti presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe ili pak u granicama koje sudu dozvoljava zakon izvršiti izmjenu optužnice kako bi djelu mogao dati pravnu kvalifikaciju lake tjelesne ozljede. Po stavu branitelja, bez činjenične prilagodbe odnosno „čišćenja optužnice“ sud nije mogao u konkretnom slučaju odrediti drugu pravnu kvalifikaciju jer je time onemogućeno optuženom pravo na odbranu koje se ogleda u tome „da se sada optuženi progoni – sudi za krivično djelo lake tjelesne ozljede po činjeničnom opisu i dokazanom opredjeljenju za krivično djelo ubistva a odbrana za navedena dva djela nije identična“.

Prije svega, u smislu odredbe člana 295. stav 2. ZKP FBiH, sud nije vezan za prijedlog tužitelja u pogledu pravne ocjene djela, pa okolnost da se „sud upušta u mijenjanje optužnice“ u smislu da je optuženi učinio krivično djelo lake tjelesne ozljede umjesto krivičnog djela za koje je optužen – da je drugog pokušao lišiti života, ne upućuje na zaključak da je time optužba prekoračena kako se neosnovano tvrdi u žalbi. Nadalje, samim unošenjem u činjenični opis djela u izreci pobijane presude činjenica i okolnosti koje se odnose na krivično djelo lake tjelesne ozljede ne podrazumijeva da je optužba prekoračena, s obzirom da se na taj način nije mijenjao činjenični opis radnji koje je preduzeo optuženi koje su mu optužnicom stavljene na teret, nego se činjenični opis modifikuje u skladu sa činjeničnim utvrđenjem prvostepenog suda i to u pogledu subjektivnog odnosa optuženog prema učinjenom krivičnom djelu tako što sud nalazi da je umišljajem optuženog bilo obuhvaćeno nanošenje oštećenom lake tjelesne ozljede. Kako iz činjeničnog opisa optužnice slijedi da je optuženom P.V. stavljeno na teret da je sa umišljajem učinio krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH, koji umišljaj svojom sadržajem obuhvata umišljajno nanošenje lake tjelesne ozljede, onda takva izmjena činjeničnog opisa djela u izreci prvostepene presude nema za posljedicu prekoračenje optužnice, pa nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka j) ZKP FBiH. Budući da je prvostepeni sud činjenični opis djela u izreci presude modifikovao u skladu sa činjeničnim utvrđenjem na osnovu ocjene izvedenih dokaza i to samo u pogledu subjektivnog odnosa optuženog prema učinjenom krivičnom djelu za koje je oglašen krivim s obzirom na prirodu i sadržinu izvršenih izmjena, suprotno navodima u žalbi branitelja optuženog, time optuženom nije povrijeđeno ni pravo na odbranu.

Branitelj optuženog u žalbi ukazuje da je odbrana istakla prigovor nezakonitosti dokaza, odnosno da je predmet – nož nezakonito i protivno odredbama ZKP FBiH prikupljen. Tako istaknuti prigovor odbrane – nezakonitost dokaza prvostepeni sud uopće nije naveo niti je u obrazloženju presude dao razloge o tome, pa tako nije postupio u skladu sa članom 305. stav 7. ZKP FBiH. Prema navodima u žalbi, predmetni nož je nezakonito izuzet, prije svega iz razloga što je izuzet bez naredbe suda i protivno članu 79. ZKP FBiH, pa se na tom dokazu ne može zasnivati presuda čime je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH.

Iz obrazloženja pobijane presude slijedi da presuda uopće ne sadrži navode da je odbrana optuženog isticala prigovore kojima je osporavala zakonitost dokaza, niti bilo kakve razloge s tim u vezi. Iz sadržine spisa i zapisnika sa glavne rasprave od 08.06.2016. godine slijedi da je branitelj optuženog istakao prigovor nezakonitosti dokaza, pri tome ukazujući da se radi o nezakonitom dokazu – nožu koji je pribavljen bez naredbe suda i bez naredbe tužiteljstva, kod kojih prigovora je branitelj ostao i prilikom izlaganja završne riječi na glavnoj raspravi od 02.09.2019. godine. Kod takvog stanja u spisu, pri postojanju prigovora da je određeni dokaz nezakonit, sud se bio dužan izjasniti o tom prigovoru te, uz prethodno utvrđenje relevantnih činjenica, navesti konkretne razloge zbog kojih ga nalazi osnovanim ili neosnovanim. Kako to prvostepeni sud nije učinio u obrazloženju svoje presude, ovaj sud nalazi da se osnovano žalbom branitelja optuženog ukazuje da sud, u skladu sa članom 305. stav 7. ZKP FBiH, nije dao razloge o odlučnim činjenicama, a time je učinjena i bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Budući da je prvostepeni sud u obrazloženju svoje presude propustio dati razloge o tome da li je prigovor branitelja optuženog, koji se odnosio na propuste u prikupljanju dokaza – noža i nezakonitosti tog dokaza osnovan ili ne, te utvrditi relevantne činjenice u vezi tog prigovora, ovaj sud nije bio u prilici cijeliti osnovanost žalbenih navoda branitelja optuženog da je pomenuti dokaz pribavljen suprotno članu 79. ZKP FBiH, kao ni žalbenu tvrdnju branitelja da se radi o nezakonitom dokazu i da je sud, zasnivanjem svoje presude na tom dokazu, učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH.

Iz naprijed navedenih razloga ovaj sud je, na osnovu člana 330. stav 1. tačka a) ZKP FBiH, donio rješenje kojim je djelimično uvažio žalbe kantonalnog tužitelja i branitelja optuženog te pobijanu presudu ukinuo i, pošto je u istom krivičnom predmetu presuda već jednom bila ukinuta, shodno odredbi člana 325. stav 2. ZKP FBiH, odredio održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom Federacije BiH.

Kako je prvostepena presuda ukinuta zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, ovaj sud nije bio u prilici da ispituje osnovanost žalbenih navoda kantonalnog tužitelja i branitelja optuženog koji se odnose na druge žalbene osnove.

Na pretresu koji će se održati pred ovim sudom, sud će, u skladu sa članom 332. stav 2. ZKP FBiH, preuzeti dokaze izvedene tokom prvostepenog postupka i, po potrebi, izvesti i druge.

Zapisničar
Senka Herić,s.r.

Predsjednica vijeća
Zlotrg Nidžara,s.r.